

KTERAK JSEM OBALAMUTILA PRODAVAČE

Přítek, 03 zříká-2021

Něco byste měli o mně vědět. Já nesnáím věno! Tyto svátky k oslavám narození- Ježíše Krista, která má být ásem pokory, souznání- a přátelství-, větjina bezvárcí povážila na svátky oběrstv- a bezálových bankovních věvř. Jakožto věká-cí- bez věry ájpatně snáím ten komerční- chaos, kdy se lidé přehájí-, kdo má být bohatí-ho Ježíška, a ve skutečnosti o důrky věbec nejde.

Proto, abych unikla konzumnímu álenství-, se větjinou zavětu sama doma, nebo utá-kám za teplem, kde se s nohama v pásku pod palmou nalá-vám Margaritou a směju se tím blázním, kteří budou celý rok přemějílet, jak splatí- své věno- věvř.

Je to již nějaký ten přítek, kdy se parta měích přátel ztotožnila s měm názorem, a pronajali jsme si vilku s bazénem na Mallorce, abychom daleko od civilizace a nezámě-zeného álenství- prošli pohodově dny.

Přijemně poás- vyzěvalo k prozkoumání- ostrova a nic nám nebránilo v tom, abychom si to užili.

Navštívili jsme éžDra- jeskyně, é zámek, kde trávila poslední dny Jana éž-álení, poznali jsme pamětnosti Palma de Mallorca a v neposlední- ád- jsme absolvovali vělet na koních po národním parku, kde ájí- áelvy ve volném pá-rodí. Jediný problém vyvstal tehdy, když jsme před projí-ákou zjistili, á farmá- nechová koně, který by měl unesl. Na chvíli mě zamrzelo, á budu ochuzena o námen- áitná- svalstvo, ale i tento problém se záhy vyěil, když farmá- obstaral statného koně z vedlejšího statku, a tak jsem putovala parkem na hřbet- koně-ka jménem éžGordito- (tlusouká), což hovo- za věje.

Světe- veer jsme strávili v rodině- jedné- má- stně- bodr- áenítiny, netrání- jsme pove-ěli éžtapasé, a i na drobné- důrky došlo. S uspokojením mohu á-čí, á se ná- vělet nadm-ru vyvedl. Přesně tak, jak jsem si to představovala. V má-ru, v pohodě a bez stresu.

Přijí- cestě- na leti- jsme se vydali je- na rychloběh po má- stně- obchodech se suvenýry se zájm-rem utratit poslední- eura. Já v kapse má-ka poslední- padesátku a pří- drobných, která jsem hodlala utratit za něco hodnotného. Náhoda tomu chtěla, á jsem koutkem oka zahlédla obchod Majorica, což je věznamně- prodejce vysokohodnotných perel. Moc jsem nedoufala, á bych si tam něco za tu almu-nu přá- dila, ale přesto jsem se do obchodu vydala.

Jaké bylo á- stě-, á obchod nab-zel 50% slevu na vybrané zboží-! Nadě- jsem ájhalala tam a pak zase tímhle, á mi ustrnul zrak na elegantní- prstě- s mali-kou perlou, zdobenou kolem dokola drobnými- kam-ky. K má- zklamání- stál 60 Eur, ale já měla u sebe pouze 54 Eur. Odhodlaně- zá- skat prstě-nek stě- co stě-, jsem má-vala na prodává- á- asami tak vehementně-, á jsem deset Eur slevil, vystavil mi certifikát s do-ívotně- zá-rukou kvality a já s pocitem vě- zstvě- obchod opustila.

Pyšně jsem se natáhla s prstíčkem na ruce a sotva jsem došla za roh, vypadl mi z nářadí utrá! Vytáhla jsem z kapsy ješitě mokré certifikát a nasupeně jako saň, jsem zamánila zpět do obchodu.

Sotva jsem stanula ve dveřích, nepláňovaně jsem svážením kyprněm pozadím zablokovala vchod tak, aby nikdo nemohl dovnitř, ani ven. Potem oroseně eloželo zlověstně blesky a asijské prodavače, tuže jsem nepříjemně zpět na páteřní rozhovor, se v duchu rozloučil s rodinou a v rychlosti se pomodlil ke svému osmirukému bohu se slonem chobotem. Smánilivě vykročil jednou nohou směrem ke mně a velmi opatrně se optal, cože si to rážím páteřně.

Vychrlila jsem vodopád slov a velmi stručně a jasně popsala situaci. Prodavač uznale pokýval hlavou a nabídl mi za prstíček kompenzaci. Bohužel, z vybraného zboží se mi už žádná nelíbila, avšak má trnovaně oko zaregistrovalo, že ve vedlejší vitríně bych si dozajista vybrala. Obchodník má pohled zaznamenal a něžně mne upozornil, že toto zboží je v trojku jiných kategoriích. Já se nedala odradit a vynaložila jsem veškeré své slovanské úsilí, abych ho přesvědčila, že zrovna takové zboží je pro mě to pravé. Bezelstně prodavač se až nevěrohodně snadno chytil na háček a zahájil flirtovací techniku:

„Ty umíš velmi dobře řípaně. Jsi odsud?“

Já se skromně mou vlastně mu odpověděla: „Ne, já jsem z České republiky. Proto jsem tak krásně, vtipně, inteligentně a skromně. Ovládním několik jazyků.“

Prodavač se máj odpověď zalíbila a pokračoval: „To se hned poznáš, že jsi inteligentně. Kdytak se narodila? Jak jsi znameně?“

Nepříjemně mi tento údaj dle mě, ale rozhodla jsem se tu hru hrát s ním a tak jsem bezděčně odpověděla: „Jsem ve znamě Vah, narodila jsem se 25. 9.“

Tu se prodavač rozzářil, jako zapálený lampion, a odhalil své zkušené zadní stoličky a vykřiknul: „To musí být osud.“ Já, tuže toho nebohého chlapce mám už úplně na lopatě, jsem reagovala vtu: „No, to musí být skutečně osud. Možná bychom se mohli poznat bližně.“

V tu chvíli se stalo to, co jsem ani nečekala. Nadšeně obchodník vyložil na pult své nejdražší zboží a se slovy, až se na cenu nedávám a vyberu si, co chci, mi dal volný prostor.

Se skromně mi vlastně jsem se nakonec rozhodla pro obrovskou perlu s topazy v hodnotě bezmála 500 Eur a s páteřním slibem schůzky po jeho pracovní době, jsem se rozloučila.

Chudě nevědě, že už máteřně na letěšitě a možná na mě čeká dodnes.

Já ovšem po dříve vzpomínám na Vánoce na Mallorce a na to, která jsem obalamutila prodavače. Dobrodružka *
Veronika